

Any 30, núm. 3, Segon Diumenge de durant l'Any, 18 de gener de 2009

DIJOURS 22 DE GENER, FESTA DE SANT VICENÇ

A les 19:30, Celebració de l'Eucaristia presidida per Mn. Jesús Sanz, vicari episcopal i interpretació del Rosari Pastoril amb la participació de cantaires de diverses corals, de l'Orfeó Sarrianenc i de l'orquestra del Centre d'Ensenyament Musical de Barcelona

El Rosari Pastoril des de sempre ha estat molt vinculat amb la festa de sant Vicenç. Tenim notícia documentada històricament, a la revista *El Sarrianés*, que ja al 1897 el poble de Sarrià el cantava per solemnitzar la diada del sant Patró. Enguany, 112 anys més tard, encara es manté viva aquesta tradició

EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM. Avui, i cada diumenge, a les 19:15, a la Capella de la Puríssima, mitja hora de pregària silenciosa davant Crist Eucaristia. Pregària per les vocacions. **ESCOLA DE PREGÀRIA BEAT PERE TARRÉS.** Dimarts 20 de gener, a la Capella del Santíssim. Dirigeix la sessió Mn. Manel.

CONSELL PASTORAL. És convocat, excepcionalment, per al proper dimarts 20 de gener, a les 20:00 h, a la sala de juntes de la casa rectoral.

MN. MANEL HA ESTAT ELEGIT MEMBRE DEL CONSELL PRESBITERAL DE LA DIÒCESI. El nostre Sr. Rector i també Arxiprest de Sarrià – Les Corts ha estat elegit pel clergat del nostre arxiprestat membre del Consell Presbiteral de la Diòcesi.

LA CARTA DE TAIZÈ PER AL 2009, CARTA DE KENYA. Signada per l'actual prior de Taizé, el germà Alois, conté també un missatge "*Per una Europa oberta i solidària*". Aquesta carta ha estat feta pública durant la trobada europea de joves que ha tingut lloc a Brussel·les a la fi del mes de desembre de 2008. A la tauleta del cancell en trobareu còpies.

AVUI COMENÇA LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS. Fins diumenge vinent, Festa de la Conversió de sant Pau. En totes les misses de la setmana, se seguirà la proposta de pregària per a enguany: "*I quedaran units en la meva mà*" (Ez 37, 19). Aquest és el lema de la Setmana i vol dir que és l'únic Senyor de l'Església qui pot realitzar el *miracle* de què els cristians quedin units a la seva mà, és a dir, en Ell mateix, que és el Cap de l'Església. Perquè, a l'Església, Crist hi té ministres, representants, vicaris, però no substituïts.

TROBADA DIOCESANA DE PASTORAL DE LA SALUT. Se celebra el dissabte 24 de gener, a l'Hospital de Sant Rafael, Pg. De la Vall d'Hebrón, 107-117. Tema: "*Creure, celebrar i viure l'Eucaristia*". Comença a les 9:30 i acaba a les 13:00. Cloenda del Sr. Cardenal Arquebisbe. La campanya d'enguany del Dia del Malalt, està centrada en l'Eucaristia i Pastoral de la Salut. És un acte obert a tothom.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa:** 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:15 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dil·luns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

“CONÈIXER PAU ÉS CONÈIXER CRIST”

Text de **Bruno Forte**, arquebisbe de Chieti-Vasto sobre l'Any de Sant Pau
(28 juny 2008- 29 juny 2009)

Després de Crist, aquell al qual el cristianisme deu més, és Pau: ell, però, no és –tal com alguns han volgut afirmar- el creador del cristianisme, sinó que és i vol ser un humil deixeble de Jesús, un seu imitador (1C 11,1), un seu servent i apòstol (Rm 1,1). Hi ha un sol Evangeli i és el de Crist (Gal 1,7). Conèixer Pau és conèixer Crist: sant Joan Crisòstom deia que devia tota la seva ciència a l'amor per Pau i a la constància amb que, setmanalment, en llegia les cartes! Per això, el Papa Benet XVI ha volgut un “any paulí”, el qual en analogia a l'any sant de la redempció, pugui ajudar l'Església a redescobrir el missatge de Pau per enamorar-se cada vegada més de Crist.

El coneixement de Pau es basa abans que res en els Fets dels Apòstols (escrits per Lluç als inicis dels anys 60 d.C.), quasi tots dedicats a la conversió i als viatges missioners de l'Apòstol. També les Cartes contenen importants notícies biogràfiques. Nascut a Tars de Cilícia –“una ciutat no certament sense importància”, com diu ell mateix (Ac 21,39)-, d'una família jueva que tenia ciutadania romana, als inicis de l'era cristiana (segons Actes 7,58, essent jove assisteix a la lapidació d'Esteve), és anomenat Saule, “el desitjat”, i potser també Pau, com serà anomenat sempre a partir d' Actes 13,9, potser en record del procònsul Pau per ell convertit. A Tars aprèn el grec com a llengua pròpia, però la seva formació és jueva: havent-se traslladat a Jerusalem vers els 13-14 anys, estudia la Torah a l'escola de Gamaliel. Tornat presumiblement a Tars, no té l'oportunitat de conèixer personalment Jesús. Aprèn el treball de teixidor de tendes de viatge, evidentment requerit en una ciutat rica i comercial com era Tars. Tornat a Jerusalem, entra en el partit dels Fariseus i com a tal es compromet en la lluita contra el cristianisme naixent. Pren part activa en la condemna a mort d' Esteve. És un jove culte, fogós, d'ardent fe jueva, dotat d'esperit pràctic i de capacitats personals.

En el cim del seu fervor anticristià, sobre el camí de Damasc envers el 36 d.C. es produeix l'esdeveniment que li canviarà tota la vida. No es tracta d'una simple conversió moral o d'un canvi d'idees solament. L'esdeveniment és narrat en tercera persona a Actes 9 i en forma autobiogràfica a Actes 22 i 26. **És l'encontre amb Crist allò que li fa veure tot de manera nova.** Comprèn de seguida que el cristianisme és el Crist, el Vivent. La iniciativa és de Crist (1Tm 1,12-16): per això parlarà de revelació i missió (Ga 1, 15-16), d'aparició (1C 15, 8-9). Per mor de la seva formació i del seu temperament, Saule creia posseir Déu i se sentia just (cf. Fl 3,4-6): ara, per contra, és posseït per Déu i es reconeix justificat per Ell! És el capgirament total de les seves precedents certeses (cf. Fl 3, 7-9). Accepta de no pertànyer-se més, per tal de pertànyer únicament a Crist i deixar-se conduir per Ell allí on Ell voldrà...

Veritablement, Crist el va transfigurar i Pau ho va considerar un tresor, aprenent a buidar-se totalment de si per tal d'emplenar-se només de Déu i així donar-se als altres com a veritable enamorat de Crist: “*Estic crucificat amb el Crist; per tant ja no visc jo, sinó que és el Crist qui viu en mi, i la vida que ara tinc en la carn, la visc en la fe del Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha lliurat a ell mateix per mi*” (Ga 2,20). Per això no dubta en definir-se a si mateix “*el presoner de Crist*” (Ef 3,1) – “*el presoner en el Senyor*” (Ef 4,1) -, el “*servent de Jesucrist, cridat a l'apostolat, i escollit per a proclamar l'Evangeli de Déu*” (Rm 1,1). Esdevingué així en Crist un col·laborador en la joia dels altres (cf. 2C 1,24), el testimoni exigent i alhora el pare amorós (cf. 1C 4, 14-16). Està disposat a seguir el Mestre fins al final en el camí de la Creu. Els capítols 21-28 dels Fets dels Apòstols han estat nomenats “*Passio Pauli*”: és la passió del Deixeble, el viatge de la captivitat, el qual es conclourà amb el martiri durant la persecució de Neró (64-65).

Pau serà decapitat amb l'espasa sobre la tercera pedra mil·liar a la Via Ostiense, en el lloc dit “*Aquae Salviae*” i sepultat on ara es troba la Basílica de Sant Pau extra Murs. A l'igual que Crist, així per Pau l'arrest és premonitori mentre es troba en el viu de la plena missió (cf Ac 21); també Pau resta sol (2 Tm 4, 9-18). A diferència de Jesús Pau, però, es defensa amb diversos discursos, però ho fa també per tenir l'ocasió d'anunciar Crist. Completa en la seva carn allò que manca a la passió de Crist a avantatge de l'Església: “*Ara estic content dels meus sofriments per vosaltres i completo en la meua carn el que falta als treballs de Crist a favor del seu cos, que és l'Església, de la qual jo he estat constituït servidor*”(Co 1,24). Ara pot segellar el seu amor en el silenci eloqüent del martiri i continuar parlant als deixebles del Senyor com a testimoni, guia i mestre fins al compliment de les promeses de Déu. I és així que volem redescobrir-lo en aquest any paulí, rellegint de nou amb fe les seves cartes i esforçant-nos en imitar el do de la seva vida per l'Evangeli.